

UOHSX00DATAY

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0044/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-11850/2020/323/MPe

Brno: 21. dubna 2020

V řízení o rozkladu ze dne 3. 3. 2020 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Oblastní nemocnice Příbram, a. s.**, IČO 27085031, se sídlem Gen. R. Tesaříka 80, 261 01, Příbram I,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-05148/2020/512/ŠMr ze dne 18. 2. 2020 vydanému v řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-V0036/2020/VZ ve věci zadavatelem vznesené žádosti o prominutí zmeškání úkonu podle § 41 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s řízením o přestupku zahájeným dne 22. 1. 2020 z moci úřední a vedeným pod sp. zn. ÚOHS-S0042/2020/VZ ve věci spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve věci **části č. 1 „Zdravotnická technologie“ veřejné zakázky „Zdravotnická technika pro gynekologické oddělení“** zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 1. 8. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 5. 8. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-026872 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 6. 8. 2019 pod ev. č. 2019/S 150-369116 a v souvislosti s šetřením podnětu k zahájení správního řízení z moci úřední vedeným pod sp. zn. ÚOHS-P0335/2019/VZ,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-05148/2020/512/ŠMr ze dne 18. 2. 2020 vydané v řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-V0036/2020/VZ

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zák. č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 téhož zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 30. 10. 2019 „Podnět k zahájení správního řízení z moci úřední ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem »Zdravotnická technologie pro gynekologické oddělení«, uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek pod ev. č. Z2019-026872“ ze dne 23. 10. 2019 (dále jen „**podnět**“). Podnět byl zaevidován pod sp. zn. ÚOHS-P0335/2019/VZ.
2. Podnětem byl rozporován postup zadavatele Oblastní nemocnice Příbram, a. s., IČO 27085031, se sídlem Gen. R. Tesaříka 80, 261 01 Příbram I, (dále jako „**zadavatel**“ nebo také „**podatel**“), který dle znění podnětu nevyločil vybraného uchazeče 2T engineering s.r.o., IČO 28259068, se sídlem V. P. Čkalova 502/14, 160 00 Praha 6 – Bubeneč, (dále jen „**vybraný dodavatel**“), ačkoliv tento vybraný dodavatel předložil údaje a doklady prokazující technickou kvalifikaci, jež nesplňují zadávací podmínky.
3. V souvislosti s šetřením podnětu k zahájení správního řízení z moci úřední zjistil Úřad pochybení zadavatele při zadávání části č. 1 „Zdravotnická technologie“ veřejné zakázky „Zdravotnická technika pro gynekologické oddělení“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 1. 8. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 5. 8. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-026872 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 6. 8. 2019 pod ev. č. 2019/S 150-369116, (dále jen „**veřejná zakázka**“), a proto dne 22. 1. 2020 vydal příkaz, č. j. ÚOHS-S0042/2020/VZ-02517/2020/512/ŠMr (dále jen „**příkaz**“).
4. Úřad v příkazu shledal zadavatele vinným z přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona, přičemž mu uložil za tyto přestupky dle § 268 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 100 000 Kč.

¹ Je-li v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení předmětného řízení na veřejnou zakázku.

5. Vydání předmětného příkazu bylo podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) prvním úkonem v řízení z moci úřední o přezkoumání úkonů zadavatele.
6. Příkaz byl dle doručky datové zprávy zadavateli doručen dne 22. 1. 2020, neboť tohoto dne se do datové schránky zadavatele přihlásila oprávněná osoba ve smyslu § 8 odst. 6 zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o elektronických úkonech**“). Od tohoto data proto zadavateli běžela lhůta k podání odporu ve smyslu § 150 odst. 3 správního řádu, jež činí 8 dní. Posledním dnem lhůty k podání odporu proti předmětnému příkazu byl tedy den 30. 1. 2020. S ohledem na to, že odpor nebyl do tohoto dne podán, nabyl příkaz dne 31. 1. 2020 právní moci. Dne 31. 1. 2020 obdržel Úřad odpor proti předmětnému příkazu, který byl shledán jako opožděný, neboť byl Úřadu doručen jeden den po marném uplynutí lhůty.
7. Dne 12. 2. 2020 obdržel Úřad „Žádost obviněného o prominutí zmeškání úkonu podle ust. § 41 odst. 2 správního řádu“ (dále jen „**žádost**“), v níž zadavatel, resp. podatel žádosti žádal o prominutí zmeškání lhůty k podání odporu proti předmětnému příkazu. Podatel k žádosti rovněž připojil zmeškaný úkon v podobě odporu. Svoji žádost následně odůvodnil tím, že na základě vnitřního šetření zjistil, že jím užívaná aplikace DOCTIS - spisová služba provádí každých 15 minut automatické přihlašování do datové schránky, vč. stahování jejího obsahu. S ohledem na to, že byl příkaz do datové schránky doručován až po uplynutí běžné pracovní doby a administrativní pracovnice nevěděly o automatickém přihlašování předmětné spisové služby do datové schránky, pracovnice zadavatele se domnívaly, že byl příkaz doručen až následující den, tedy 23. 1. 2020. Tento den proto pracovnice označily za počátek běhu lhůty k podání odporu. Podatel na závěr dodal, že k doručení zřejmě skutečně došlo již dne 22. 1. 2020, avšak přihlášení do datové schránky zapříčiňující doručení datové zprávy bylo zcela formální, tedy takové, které fakticky neprovedla žádná z oprávněných osob.

II. **Napadené usnesení**

8. Dne 18. 2. 2020 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-05148/2020/512/ŠMr ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-V0036/2020/VZ (dále jen „**napadené usnesení**“).
9. Úřad napadeným usnesením rozhodl tak, že se podateli podle § 41 odst. 7 správního řádu zmeškání úkonu, a to podání odporu podle § 150 odst. 3 správního řádu ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu, nepromíjí.
10. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad uvedl, že podatelem popsané mechanismy fungování jím zvolené spisové služby DOCTIS, zejména pak její funkce spočívající v automatickém přihlašování do datové schránky a stahování jejího obsahu zcela nezávisle na vůli podatele, nelze považovat za závažné důvody ve smyslu § 41 odst. 4 správního řádu. Podatel si totiž měl být vědom toho, jak funguje jeho spisová služba. Zároveň je odpovědný i za dostatečné poučení administrativních pracovníků podatelny o fungování jeho datové schránky. Podatel totiž nese plnou odpovědnost za kontrolu obsahu datové schránky, vč. kontroly termínů doručení, resp. je odpovědný za fungování jeho datové schránky jako celku. Úřad shledal důvody přednesené podatelem v žádosti za ryze subjektivní a předmětné žádosti proto nevyhověl.

III. Námitky rozkladu

11. Dne 3. 3. 2020 podal podatel Úřadu rozklad z téhož dne proti napadenému usnesení. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 18. 2. 2020. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.
12. Podatel v rozkladu namítá, že k přihlášení do datové schránky dne 22. 1. 2020 nedošlo ze strany oprávněné osoby, nýbrž ze strany automatického systému spisové služby, který se do datové schránky přihlašuje každých 15 minut. Tato informace ovšem nebyla podateli, ani pracovníci podatelny podatele známa, a to z důvodu chybné komunikace mezi IT správcí a podatelnou. Z tohoto důvodu se podatel domníval, že k doručení příkazu došlo až dne 23. 1. 2020, kdy se oprávněná osoba skutečně přihlásila do datové schránky a seznámila se tak s doručeným příkazem. Podatel shledává, že tato okolnost vznikla bez jeho zavinění a lze ji proto považovat za závažný důvod ve smyslu § 41 odst. 4 SŘ. Žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání odporu tak mělo být dle podatele vyhověno.
13. Nad rámec výše uvedeného podatel dodává, že Úřad doručoval předmětný příkaz až po skončení běžné pracovní doby, kdy již nebylo možné očekávat jeho doručení. Podatel v rozkladu rovněž zpochybňuje, zda lze přihlášení automatického systému spisové služby do datové schránky považovat za přihlášení se oprávněnou osobou, a tedy jestli byl příkaz skutečně doručen již dne 22. 1. 2020.

Závěr rozkladu

14. Podatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení změnil tak, že se podané žádosti o prominutí zmeškání úkonu vyhovuje a opožděné podání odporu se tudíž promíjí.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání usnesení předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem přistoupil k potvrzení napadeného usnesení a zamítnutí podaného rozkladu.

V. K námitkám rozkladu

18. Podatel v rozkladu namítá, že k přihlášení se do datové schránky dne 22. 1. 2020 došlo ze strany spisové služby na základě automatického přihlašování, nikoliv ze strany oprávněné

osoby. Osoba oprávněná se tak s dokumentem seznámila až dne 23. 1. 2020. Jelikož tato skutečnost nastala bez jeho zavinění, jedná se o důvod závažný ve smyslu § 41 odst. 4 správního řádu a jeho žádosti proto mělo být vyhověno.

19. Podatel rovněž zpochybňuje, zda skutečně došlo k doručení předmětného příkazu již dne 22. 1. 2020, neboť tohoto dne se do datové schránky přihlásila sama spisová služba a nikoliv konkrétní oprávněná osoba.

Relevantní ustanovení právních předpisů

20. Podle § 150 odst. 3 správního řádu proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
21. Podle § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.
22. Podle § 41 odst. 2 správního řádu může požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.
23. Podle § 41 odst. 4 správního řádu správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.

Pojem závažné důvody ve smyslu § 41 odst. 4 správního řádu

24. Závažné důvody ve smyslu § 41 odst. 4 správního řádu jsou neurčitým právním pojmem, jehož obsah v zákoně nenajdeme. Je proto nezbytné tento pojem vyložit ve světle konkrétního případu, jakožto v kontextu celého zákona a zhodnotit, zda závažný důvod, který odůvodňuje prominutí zmeškání úkonu, skutečně nastal a byly proto naplněny podmínky pro vyhovění žádosti o prominutí zmeškání úkonu. Jinými slovy je nutné přisoudit tomuto pojmu takový význam, který nejlépe odpovídá povaze, smyslu a účelu toho, co zákon upravuje.
25. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009-109 uvádí, že: „*při interpretaci neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit. (...) V oblasti práva veřejných zakázek je třeba si navíc počínat tak, aby interpretace byla ku prospěchu efektivní hospodářské soutěže.*“
26. Správní řád v § 41 odst. 4 vyžaduje, aby bylo zmeškání úkonu prominuto, pokud podatel prokáže, že překážkou provedení úkonu v původně stanovené lhůtě byly závažné důvody, jež nastaly bez jeho zavinění.

27. Pojem závažné důvody ve smyslu citovaného ustanovení obecně dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2015, č. j. 7 Azs 13/2015 – 28: *„představují překážku, jež bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon (§ 41 správního řádu), musí být objektivní povahy, přičemž závažnost těchto důvodů se posuzuje vždy podle okolností konkrétního případu.“*
28. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2016, č. j. 8 Azs 57/2016 - 39: *„Objektivní povaha závažného důvodu vyplývá z toho, že jej účastník neplánoval a nastal bez možnosti jeho ovlivnění účastníkem. Závažným důvodem je tedy skutečnost nahodilá, mimořádná, nikoliv závislá na vůli účastníka.“* Za závažné důvody lze tedy považovat například velmi vážný zdravotní stav nebo těžkou osobní či rodinnou situaci, ale i souhrn jiných negativních skutečností, jež v konkrétním případě skutečně brání podateli učinit zmeškaný úkon (k tomuto srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2015, č. j. 7 Azs 13/2015 – 28 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 7 As 208/2015 - 48).

K otázce prominutí zmeškání úkonu v projednávaném případě

29. Již Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. 2. 2015, č. j. 7 Azs 13/2015 - 28 uvedl, že: *„Pro aplikaci institutu prominutí zmeškání úkonu však musí být splněny všechny zákonné podmínky. První podmínkou je, že žádost musí být učiněna do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit (§ 41 odst. 2 věta první správního řádu). Za takovou překážku lze přitom považovat pouze existenci ‚závažného důvodu‘ (§ 41 odst. 4 správního řádu). Další podmínkou pak je, že s požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon (§ 41 odst. 2 věta první správního řádu).“*
30. Z předmětného správního spisu plyne, že podatel žádosti v souladu s citovaným ustanovením podal žádost o prominutí zmeškání úkonu do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která mu bránila v učinění zmeškaného úkonu. K této žádosti rovněž připojil zmeškaný úkon v podobě odporu pro případ vyhovění jeho žádosti. Tyto zákonem předvídané podmínky tudíž byly splněny. Dále je nezbytné posoudit, zda byla naplněna i podmínka existence závažných důvodů, jež podateli bránily v učinění zmeškaného úkonu a jestli závěr Úřadu o jejich nenaplnění byl správný.
31. Po posouzení podatelem přednesených argumentů a po prostudování spisového materiálu jsem dospěl k závěru o nenaplnění podmínky existence závažných důvodů ve smyslu § 41 odst. 4 správního řádu. V projednávaném případě totiž podatel žádosti o prominutí zmeškání úkonu ve smyslu § 41 odst. 1 správního řádu podřadil pod pojem závažný důvod skutečnost, že předmětný příkaz byl doručen do jeho datové schránky ve smyslu § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech v souvislosti s přihlášením aplikace DOCTIS - spisové služby, jež se do datové schránky přihlašuje za podatele automaticky každých 15 minut, přičemž za něj rovněž stahuje i její obsah do vnitřního systému spisové služby, a to i po skončení pracovní doby podatelny podatele. Avšak v tento den ke skutečnému seznámení se s doručovanou písemností nedošlo. O výše popsaném mechanismu fungování spisové služby však podatel ani administrativní pracovnice podatelny nevěděli, a proto se domnívali, že příkaz byl doručen až dne 23. 1. 2020 a odpor proti předmětnému příkazu byl tak podán včas.
32. Důvody, jež podatel uvedl, nelze shledat za důvody ve smyslu § 41 odst. 4 správního řádu, neboť nenastaly bez jeho zavinění, ba naopak se jedná o ryze subjektivní důvody na straně

podatele. Podatel si totiž způsob vyzvedávání datových zpráv ze své datové schránky nastavuje dle své vlastní potřeby a za celkové fungování své datové schránky je proto plně odpovědný. Zároveň nelze považovat za takový objektivní důvod skutečnost, že administrativní pracovnice podatelny o funkci spisové služby spočívající v automatickém přihlašování nevěděla, a proto pracovala s informací, že předmětný příkaz byl doručen dne 23. 1. 2020. Je totiž na podatel, aby zajistil informovanost svých pracovníků o fungování vnitřních systémů.

33. Jak již uvedl Úřad v bodě 14 odůvodnění napadeného usnesení: *„Z opačného úhlu pohledu nemůže podatel očekávat, že Úřad bude mít povědomí o konkrétním fungování spisové služby podatele, nebo dokonce snad o ‚pracovní době administrativních pracovníků nemocnice‘.“* Nelze tedy očekávat, že Úřad bude zohledňovat časové možnosti podatele, které mu navíc dopředu nejsou známy, a které nejsou omluvitelným na vůli podatele nezávislým důvodem. K tomuto Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 30. 5. 2019, č. j. 5 As 95/2018-48 konstatoval, že: *„správní orgány zcela jistě nejsou povinny výkon správní činnosti odvíjet od časových možností jednotlivých účastníků řízení (tedy např. vyčkávat se zahájením řízení do doby, než se účastník např. vrátí z dovolené apod.); na stranu druhou jsou povinny přihlížet k odůvodněným překážkám na straně účastníků řízení tak, aby nedocházelo k bezdůvodnému odnětí práva účastnit se na řízení a uplatňovat svá práva.“* Toto soudní rozhodnutí se sice vztahuje spíše k překážce v podobě dovolené, ale se zřetelem k obdobnému stupni závažnosti podatelem přednesených důvodů, je podstata rozhodnutí na nyní projednávaný případ aplikovatelná.
34. Namísto je vhodné uvést, že k jakémukoliv odnětí práva účastnit se na řízení a uplatňování práv podatele v daném případě nedošlo. Faktem totiž zůstává, že i za předpokladu, že se pracovnice seznámila s dokumentem až dne 23. 1. 2020, je nepochybné, že lhůta k podání odporu, jež činí dle § 150 odst. 3 správního řádu 8 dní, je dostatečně dlouhá. K podání odporu, jež příkaz ruší, navíc zákon nevyžaduje složitě či rozsáhle odůvodnění, přičemž ani v předmětném případě odpor nijak podrobně odůvodněn nebyl. Je proto myslitelné, že pokud chtěl podatel hájit svá práva řádně, mohl podat předmětný odpor kdykoliv v průběhu této lhůty, nikoliv až na jeho samotném konci, resp. po uplynutí této lhůty. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že pokud podatel z doručky datové zprávy zjistil, že byl předmětný dokument doručován Úřadem po pracovní době podatelny, nemohl mu uniknout ani okamžik, kdy mu byl tento dokument skutečně doručen. K tomuto lze pouze sdělit obecné *vigilantibus iura scripta sunt* neboli bdělým náleží práva.
35. Podatel je povinen existenci závažného důvodu prokázat, což ostatně vyplývá přímo ze zákonného ustanovení správního řádu. Zakotvení této povinnosti prostupuje rovněž judikaturou soudů působících ve správním soudnictví. Konkrétně lze uvést třeba rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2016, č. j. 8 Azs 57/2016 - 39. V daném případě však podatel tuto povinnost nesplnil, neboť neprokázal existenci závažných důvodů, jež nastaly bez jeho zavinění, a které by odůvodnily prominutí zmeškání úkonu. Není totiž sporu o tom, že nastavení vnitřních procesů systému spisové služby v souvislosti s vyzvedáváním datových zpráv z datové schránky je zcela v gesci podatele a nelze je považovat za závažné důvody, které nastaly zcela nezávisle na jeho vůli.
36. K pochybnostem ohledně okamžiku doručení předmětného příkazu podatel nad rámec tohoto rozhodnutí uvádím, že doručování datových zpráv ze strany správního orgánu se řídí

§ 17 zákona o elektronických úkonech, přičemž dle odstavce třetího předmětného ustanovení je dokument doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Touto osobou je nepochybně kromě administrativní pracovnice podatelny i elektronická spisová služba, jejímž účelem je usnadňovat práci administrativních pracovníků a jejíž činnost související s datovými schránkami lze považovat za činnost oprávněné osoby ve smyslu zákona o elektronických úkonech. Nastavení její činnosti je zcela na podateli, přičemž je to právě on, kdo musí mít povědomí o tom, jakým způsobem funguje stahování datových zpráv. Nelze tedy uzavřít jinak, než že jde k tíži podatele, způsob fungování jeho datové schránky, neboť je za ni plně odpovědný. Ze správního spisu navíc plyne, jak Úřad uvedl již v bodě 17 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že: „datum doručení příkazu, tj. 22. 1. 2020, fakticky nepopírá ani sám obviněný“. Podateli tak byl předmětný příkaz nepochybně doručen dne 22. 1. 2020, kdy se v souladu s § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech do datové schránky přihlásila oprávněná osoba.

37. S ohledem na výše uvedené se domnívám, že podatel neprokázal existenci závažných důvodů ve smyslu § 41 odst. 4 správního řádu, na jejichž základě by bylo možné prominout zmeškání úkonu v podobě podání odporu proti předmětnému příkazu. Důvody, které podatel uvedl, byly ryze subjektivní, nedosahující požadované míry závažnosti. Závěrem proto shrnuji, že Úřad tak, jak rozhodl napadeným usnesením, rozhodl správně a zcela v souladu s právními předpisy.

VI. Závěr

38. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodu uváděných v rozkladu.
39. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Oblastní nemocnice Příbram, a. s., Gen. R. Tesaříka 80, 261 01 Příbram I

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy